

Styret i Kirkens SOS Bjørgvin sitt tilsvare til høringsbrev 2

Styret i Bjørgvin er opptatt av en hensiktsmessig organisering av Kirkens SOS. Vi opplever imidlertid at det tilsendte forslaget om vaktrom, regional personellbase og antall sentre ikke nødvendigvis fremmer målet om flere gode samtaler. Vi viser til det første høringssvaret vårt, der vi peker på hvordan en tydeligere organisering med klarere roller og fullmakter, vil kunne imøtekomme behovet for hensiktsmessighet. Det vil også gi rom for å løse oppgaver på lavest mulige nivå, og frigi tid og energi.

Vi opplever at spørsmålet om hva det betyr at man nå er én organisasjon, er hovedutfordringen vi nå har, og at en regionalisering verken bøtter på dette eller faktisk griper tak i det egentlige problemet i organisasjonen.

I dette høringssvaret har vi lagt følgende premisser til grunn:

- Vår egenart som organisasjon er at vårt egentlige arbeid *utelukkende gjennomføres av frivillige*. Dette betyr at hva som fremmer og gagnar frivillige medarbeideres engasjement og tillit er overordnet viktig når vi drøfter hva som er en hensiktsmessig organisering.
- Ulike sentre har ulike utfordringer. En regionalisering kan tenkes å være hensiktsmessig for noen og uhensiktsmessig for andre. Geografi, befolkningstetthet, økonomi og størrelse på stab må vurderes. Senterstyrets (oppdragsgivernes) oppfatning av hva som vil gagne arbeidet, må også tillegges stor vekt.

For Kirkens SOS Bjørgvin er det vesentlig at en eventuell organisasjonsmessig endring må være basert på en grundig analyse (inklusive risikovurdering) der ovenfor nevnte premisser er førende. Vi ønsker også velkommen en videre drøfting av hva som kjennetegner et robust senter i form av antall frivillige, stabsstørrelse, andel statsstøtte og egenfinansiering.

Kommentarer til høringsbrev 2

1. En regionalisering slik det er beskrevet i høringsdokumentet innebærer i realiteten ett nytt ledernivå, som igjen innebærer større avstand mellom tjenesten og generalsekretær. Dersom generalsekretær ønsker en mindre ledergruppe enn dagens, kan det løses flere måter. For eksempel ved at senterlederne peker ut en mindre gruppe som representerer ulike typer sentre. De største senterne bør uansett være representert i en ledergruppe.
2. At Kirkens SOS får besvart flere henvendelser er en overordnet målsetning. Det er ingenting i det foreliggende forslaget som sannsynliggjør at den organisasjonsmessige endringen fører til flere besvarte samtaler. Vi tror flere samtaler kun oppnås ved rekruttering og god veiledning lokalt. Vi finner det heller ikke sannsynliggjort at forslaget bidrar til tryggere økonomi.
3. Dagens struktur hindrer ikke et tett og forpliktende samarbeid mellom sentre, jf. «behovet for å sikre kompetanse og personellflyt».

4. Ved store sentre som i dag har sunn økonomi og god og sammensatt kompetanse i stab, tror vi det er lite å oppnå uten å tilføre mer ressurser for å muliggjøre vekst. Det foreslåtte organisatoriske grepet vil med nødvendighet være fordyrende der senter ligger langt fra hverandre. Konkret for forslaget om sammenslåing av Bjørgvin og Rogaland vil en sammenslåing bety store økonomiske utgifter til reise og overnatting for leder, men også ansatte og styremedlemmer.

Det er vanskelig å se hvordan organisasjonen vil bli mer effektiv og omstillingsdyktig med et ekstra ledernivå. Ved store reiseavstander mellom avdelinger er vi også spørrende til hvordan arbeidsmiljøet vil bli påvirket. Forslaget vil gjøre regionleder mindre tilgjengelig ved sin avdeling og samtidig for lite tilstede ved sine andre avdelinger til å virkelig kunne avlaste leder(e) der. Med samme tall ansatte som i dag blir det i realiteten ikke frigitt tid i en grad som faktisk avlaste avdelingslederen under regionleder. Senterlederne i Bjørgvin og Rogaland er per i dag svært involvert i det operasjonelle arbeidet og forslaget vil derfor medføre at ressurser blir trukket ut av avdelingen med regionleder, om ikke bemanningen samtidig økes. Avdelingslederen vil uansett være den nærmeste lederen lokalt (mtp. sykefraværsoppfølging o.l.), og alt utadrettet arbeid må fortsatt gjøres lokalt. Avdelingsleder vil kunne oppleve større grad av støtte fra sin nærmeste leder, men må også klarere ulike spørsmål med en regionleder.

5. Sentre i større byer (inklusive omland) bør heller styrkes med sikte på ytterligere rekruttering, organisering og oppfølging av frivillige gitt potensialet for økt frivillighet. Det er imidlertid ulik tradisjon for frivillig tjeneste i ulike deler av landet, noe som trolig gjenspeiles i geografiske forskjeller i rekrutteringsmuligheter. Vi tror derfor det er vesentlig at Kirkens SOS også framover har sentre over hele landet for å rekruttere bredt og kunne kjenne kulturen der man er.
6. Innsamling av lokale midler krever erfaringsmessig en lokal enhet. Vil en organisatorisk region som går over fylkesgrenser vanskeliggjøre å utløse lokale midler? Dette oppleves lite belyst i høringsbrevet.
7. Vi stiller oss undrende til noe av begrepsbruken i høringsbrevet. Det beskrives at dersom man kunne startet på nytt, ville man blant annet «*raskere begrense tendenser til autonomi og avvik fra fastsatte normer*». Et annet sted beskrives det at «*eierskap og lojalitet til eget senter (...) ofte går foran lojalitet og tilhørighet til organisasjonen*». Dette impliserer en virkelighetsbeskrivelse vi opplever ugrei. Vi ønsker et Kirkens SOS som er transparent og gjennomsyret av tillit og åpenhet.
8. Gjennom høringsdokumentet blir det vist til ulike interne notater, undersøkelser og tall. Vi blir nysgjerrige; hvordan ligger vårt senter an når det gjelder de nevnte variablene? Men vi får ikke tilgang til underlagsdokumenter. Dersom man bruker informasjon i et høringsbrev må høringsinstansene fritt ha tilgang til denne informasjonen. Vi kan ikke forholde oss til eklektisk bruk av utilgjengelige dokumenter der vi verken kjenner utgangspunktet for vurderingene (premisser og mandat), konklusjoner, eller motforestillinger. Det neves også en høring blant ansatte om regionalisering med bakgrunn i økonomisk innsparing våren 2023. Det vises til at svarene ikke var «utelukkende negative». Hva kom egentlig frem i denne høringen?

9. Til punktet «Kort om tall»:

Vi skal hele tiden jakte på hvordan vi kan benytte ressursene våre for å få flere gode samtaler. Men regionaliseringen som er foreslått gir ikke mindre variasjon, men *større* variasjon, fordi ulikhetene mellom regionene blir enda større enn mellom sentrene i dag når det gjelder størrelse; stab, antall frivillige, økonomi, vakter og besvarelser med mer.

Dersom man vil regionalisere for å få større stabsfellesskap og kompetansedeling, kan man like gjerne tenke at det er hensiktsmessig å samle senter som til sammen utgjør om lag like store enheter med hensyn til stab og frivillige, og at transportmuligheter er like interessant som relativ geografisk nærhet.

10. Det er ikke mulig å drøfte en hensiktsmessig organisering uten å drøfte arbeidsfordeling og størrelsesorden mellom sentraladministrasjon og utøvende ledd. Vi ser ikke at arbeidsgruppen har belyst dette forholdet.

11. Demokratisk oppbygning og lokal tilhørighet og engasjement er etter vårt skjønn vesentlig i videreutviklingen av organisasjonen. Hvordan påvirker en eventuell regionalisering forholdet til våre oppdragsgivere?

Vi oppfatter senterstyrene som en viktig ressurs for organisasjonen i sin helhet og tror det blir vanskeligere å rekruttere medlemmer til et regionalt styre som ikke er honorert, har lange reiseavstander, mindre tilknytning lokalt og antatt har svært få fullmakter.

Tidsplan med forslag om ekstraordinært landsmøte høsten 2024

- Kirkens SOS er etter vår forståelse ikke en bevegelse, men en landsforening med medlemmer og demokratisk oppbygning. Forholdet til oppdragsgivere og medlemmer endres vesentlig i det foreliggende forslaget, og behandling av ny organisering bør derfor inkludere en gjennomgang i ordinære, lokale årsmøter først.
- Det er ingenting i tjenestens art som foreslås endret i det foreliggende høringsdokumentet. Vi ser derfor ikke behov for et ekstraordinært landsmøte. Eventuelle organisatoriske endringer kan med fordel utredes videre og modnes før det legges frem for landsmøtet våren 2025.

Til slutt

Vi brenner for Kirkens SOS. Vi tror på landsforeningen med et sentralt ledd med høy kompetanse og dynamisk samspill med øvrig organisasjon og der utviklingsarbeid skjer med utgangspunkt i erfaringer fra tjenesten og kunnskap om arbeid med mennesker i selvmordsfare og krise. Vi ønsker en tjeneste med høy kvalitet og dedikerte medarbeidere som står i tjenesten over tid. Vi erfarer at dette krever lokal oppfølging og tilknytning for de frivillige. Det samme gjelder for styrets engasjement.

Bergen 6.3.2024

Styret for Kirkens SOS Bjørgvin

